

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg
Christiansborg

3. maj 2019

Svar på Sundheds- og Ældreudvalgets spørgsmål nr. 810 (Alm. del) af 15. april 2019 stillet efter ønske fra May-Britt Kattrup (LA)

Spørgsmål

Ministeren bedes vurdere konsekvenserne for beskæftigelsen af forslaget om en forlængelse af den arbejdsgiverbetalte sygedagpengeperiode med 10 dage.

Svar

Efter gældende regler har arbejdsgivere – private såvel som offentlige – som hovedregel pligt til at afholde alle udgifter til løn under sygdom i de første 30 dage af medarbejdernes sygefravær (den såkaldte arbejdsgiverperiode). En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygdom, har efter arbejdsgiverperioden ret til refusion fra kommunen svarende til de sygedagpenge, som lønmodtageren ellers ville modtage fra kommunen.

Arbejdsgiverperioden har blandt andet til hensigt at øge den enkelte arbejdsgivers tilskyndelse til et godt arbejdsmiljø og i højere grad at forebygge sygefravær.

Det vurderes, at en forlængelse af arbejdsgiverperioden vil forbedre de offentlige finanser. Det vil samtidig indebære en umiddelbar merudgift for private arbejdsgivere i form af mindre refusion. En forlængelse vil ligeledes øge de offentlige arbejdsgivers udgifter, hvis det lægges til grund, at de offentlige arbejdsgivere ikke kompenseres, jf. svar på FIU 61 af 12. oktober 2018.

En forlængelse af arbejdsgiverperioden kan indebære større fokus fra arbejdsgiverne på nedbringelse og forebyggelse af sygefravær på de enkelte arbejdspladser. En forlængelse af arbejdsgiverperioden kan også påvirke arbejdsgivernes villighed til at ansætte personer med potentielt højere risiko for sygefravær.

Ministeriet er ikke bekendt med studier, der kan lægges til grund for et skøn over virkningen af en ændring i arbejdsgiverperioden på beskæftigelsen. På den baggrund kan der ikke foretages en kvantitativ vurdering af forslaget om en forlængelse af arbejdsgiverperiode med 10 dage.

Det bemærkes, at en forlængelse af arbejdsgiverperioden indebærer en stigning i den forventede lønudgift for arbejdsgiverne. I det omfang den forøgede lønudgift ikke overvælttes i lavere løn til lønmodtageren, vil det reducere arbejdskraft-efterspørgslen (i begrænset omfang). Hvis det alternativt antages, at den begrænsede lønudgiftsstigning overvælttes fuldt ud i den udbetalte løn, er beskæftigelsen uændret og lønnen lavere. Med mindre end fuld overvæltning vil der derfor være en tendens til lavere realløn og lavere beskæftigelse og lavere overskud i virksomhederne. Omfang af disse effekter vurderes dog som meget begrænsede.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister